

Kai Marijai Greisei buvo septyneri metai, Pirmosios Komunijos dieną, jai pasirodė Kūdikelis Jėzus su sužeistomis kruvinomis rankomis. Jis mergaitei tarė: „Žmonės savo nuodėmėmis padarė man šias žaizdas!“ Nuo tos akimirkos Marija Greisė paskyrė savo gyvenimą Eucharistijai ir sielų išganymui, įsiklausydama į Jėzaus žodžius „Aš esu Eucharistijoje, kad dalinčiau malones ir teikčiau gailestingumą, bet patiriu tik nedėkingumą, piktžodžiavimą ir šventvagystes. Ji niekinama, bet niekam tai nerūpi. Mano mylimoji, tu ištaisyk padarytą žalą adorudama mano akivaizdoje.“

2004 m. balandžio 19 d. Jonas Paulius II pareiškė, kad Dievo tarnaitė Kančios Marija didvyriškai gyveno dorybėmis. 2005 m. sausio 19 d. Benediktas XVI paskelbė beatifikacijos dekretą. Gegužės 14 d. Neapolio katedroje Kančios Marija buvo paskelbta palaimintąja.

Šv. Jurgio vienuolynas Kremane, kur Kančios Marija gyveno didžiąją savo vienuolinio gyvenimo dalį ir 1912 m. mirė

Motininė vienuolyno namų koplyčios vartai

Kambarėlis, kuriame mirė palaimintoji Kančios Marija

Ekstazės ir kovos su velniu grotą

Palaimintosios Kančios Marijos laidotuvės

Šv. Jurgio vienuolynas Kremane. Vieta, į kurios koplyčią 1914 m. balandžio 20 d. buvo perlaidotas Palaimintosios Kančios Marijos kūnas

Vienuolyno namai. Senovinės krosnys, kuriose buvo gaminamos Ostijos

Marija Greisė turėjo ypatingą ryšį su savo Angelu Sargu. Naktį, kai ji vaikščiodavo vienuolyno koridoriais ir eidavo melstis į Agonijos grotą, seserys matydavo ją, skendinčią paslaptingoje šviesoje. Jos sakė, kad tai buvo švytinti angelo aureolė.

Nepaisydamas to, kad būdama penkerių metų Marija Greisė davė nekaltybės įžadą, jos tėvas norėjo prievarta merginą išleisti už vieno jaunuolio. Kai atrodė, kad viskas prarasta, jai pasirodė Dievo Motina ir paguodė šiais žodžiais: „Pasakyk „taip“ ir tapk vienuole“. Dievo Motina neklydo. Vestuvių dieną miesto rotušėje Marijos vyras susirgo ir jį teko skubiai vežti į ligoninę. Gydytojai diagnozavo, kad jis serga sunkia tuberkulioze. Jo agonija truko aštuonis mėnesius.

Marijos Greisės tėvas uždraudė jai lankyti vyrą, kadangi religinė ceremonija dar nebuvo įvykusi. Tačiau mergina dažnai būdavo prie vyro lovos, juo rūpinosi ir mokė katekizmo. Iš tikrųjų, be kitų dovanų, Marija Greisė turėjo ir dovaną vienu metu būti dviejose vietose. Vos tik mirus vyrui, mergina pradėjo vienuolinį gyvenimą pas Nukryžiuotojo

Eucharistijoje adorotojų seseris. Vieną dieną, kai kunigas vienuolyno koplyčioje dalino šventąją Komunią, iš jo rankos ištrūko Ostija ir nuskriejo prie Marijos lūpų. Iš meilės Viešpačiui ir nusidėjėliams ji nuolatos atlikdavo sunkias atgailas. Mergina labai artimai bendravo su skaistykloje esančiomis sielomis, kurios kartais jai pasirodydavo ir dėkodavo už maldas.

Paskutiniaisiais gyvenimo

metais Marija Greisė beveik nieko nevalgė. Ji sakydavo savo nuodėmklausiu: „Priimdama Švenčiausiąjį Sakramentą iš Viešpaties, gaunu tokią pilnatvę, kad nejučiu jokio alquio maistui!“ Ji daug valandų praleisdavo adoracijoje priešais tabernakulį. Mergina buvo tarsi eucharistinė lempelė, kuri degė ir spindėjo.

Aistringa Marijos meilė sulaukė išskirtinio atlygio. Ji gavo vieną ypatingiausių dovanų mistikų istorijoje - širdies perkeitimą. Viešpats atvėrė merginos krūtinę ir įdėjo į ją savo širdį.

Kaip ir visi didieji mistikai, Marija buvo kankinama velnio, nes atplėsdavo nuo jo nusidėjėlių sielas. Piktasis ją vargino taip stipriai, kad vieną dieną įtūžęs net sulaužė jai ranką. Vienos vizijos metu Marija patyrė siaubingus nukryžiuavimo skausmus ir pats Jėzus perdūrė jai širdį ietimi. Tai buvo meilės žaizda, galutinai susiejusi Mariją su Sutuoktiniu. Nuo tos akimirkos Kančios Marija iki pat mirties nešiojo stigmatas. Paskutines penkiolika savo gyvenimo dienų ji gyveno vien tik Eucharistija.